

ஆத்மாநாம்

ஆத்மாநாம் என்ற புனைப் பெயரில் எழுதி வந்த மதுசூதன் ஜூலை மாத, முதல் வெள்ளிக்கிழமையன்று இறந்த போது, அவருக்கு வயது 33. ஆத்மாநாம் நவீன தமிழ்க் கவிஞர்களில் மிகவும் முக்கியமானவர்.

வசீகரமான தோற்றமும் மென்மையான சுபாவமும் உடைய ஆத்மாநாம் கன்னட மொழிக்காரர். தமிழில் கவிதைத்துறையில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் 'ழ' என்ற கவிதை இதழை அவர் ஆசிரியராக இருந்து நடத்தி வந்தார்.

வாழ்க்கையின் அவலத்தை எந்த விதமான பிரசாரத் தொனியும் இல்லாமல் தன் கவிதைகளில் வடித்த ஆத்மாநாமின் மரணம் அவலத்தை எதிரொலிப்பதாக இருந்தது. சிறிது காலமாகக் கடுமையான மன உளைச்சலில் இருந்த ஆத்மாநாம், பெங்களூரில் தன் சகோதரர் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்த போது அருகே இருந்த கிணற்றில் விழுந்து இறந்து விட்டதாகத் தகவல் கிடைத்துள்ளது.

பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக ஆத்மாநாம் கவிதைகள் எழுதி வருகிறார். அவருடைய முதல் தொகுப்பான 'காகிதத்தில் ஒரு கோடு' 1981-ல் வெளியாயிற்று. அடுத்த தொகுப்புக்கான ஆயத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

ஆத்மாநாமின் கவிதைகளில் அவலம், கிண்டல், தத்துவநோக்கு, வாழ்க்கையைப் பற்றிய நம்பிக்கை, கோபம் எல்லாமே சீராக இழையோடுவதைக் காணலாம். இன்று தமிழ்ப் புதுக் கவிதை வட்டாரத்தில் உள்ள முற்போக்குக் கவிஞர்களிலிருந்து, கலை, தத்துவ உலகில் ஆழ்ந்துள்ள கவிஞர்கள் வரை பல்வேறு பிரிவினரும் ஆத்மாநாமின் கவிதைகளை விரும்பிப் படித்தது அவருடைய வெற்றி.

-ஞாநி
ஜீனியர் விகடன்
1.08.1984

ஆத்மாநாமின் சில கவிதைகள்

தரிசனம்...

கடவுளைக் கண்டேன்

எதையும் கேட்கவே தோன்றவில்லை

அவரும் புன்னகைத்துப்

போய்விட்டார்

ஆயினும் மனதினிலே ஒரு நிம்மதி.

ஐயோ ...

சொன்னால் மறக்கிறார்கள்

எழுதினால் நிராகரிக்கிறார்கள்

தாக்கினால் தாங்குகிறார்கள்

சும்மா இருந்தால் தாக்குகிறார்கள்

அற்புத உலகம்

அற்புத மாக்கள்!

நன்றி நவிலல்...

இந்தச் செருப்பைப் போல்

எத்தனை பேர் தேய்கிறார்களோ

இந்தக் கைக்குட்டையைப் போல்

எத்தனை பேர் பிழிந்தெடுக்கப்

படுகிறார்களோ

இந்தச் சட்டையைப் போல்

எத்தனை பேர் கசங்குகிறார்களோ

அவர்கள் சார்பில்

உங்களுக்கு நன்றி

இத்துடனாவது விட்டதற்கு.

இன்னும்...

புறாக்கள் பறந்து போகும்

கழுத்திலே வைரத்தோடு.

கிளிகளும் விரட்டிச் செல்லும்

காதலின் மோகத்தோடு

காக்கைகள் கரைந்து செல்லும்

தானியம் தேடிக் கொண்டு

குருவிகள் கிளிகளூப்பூட்டும்

கிளைகளில் தவழ்ந்து கொண்டு

பாசிக் கறை படர்ந்த

தாமரைக்குளத்து நீரில்

நீளக்கால் மெல்ல அளையும்

கரை நிழல் கீழமர்ந்து.

பழங்களைக் கடித்துத் தின்ற

அணில்களும் அவ்வப்போது

கேள்விகள் கேட்டாற் போலத்

தலைகளைத் தூக்கிக்காட்டும்

சிவனருள் பூசாரி

குடத்தில் நீரெடுப்பார்

மந்திரம் சொல்லும் வாயால்

தம்மையே நொந்து கொண்டு
கற்புடைப் பெண்டிர் கூட்டம்
அக்கரைக் கற்கள் மீது
ஊர்க் கதை பேசிக் கொண்டு
துணிகளைத் துவைத்துச் செல்லும்
வயல்களுக்கப்பால் இருந்த
சூரியன் மேலே சென்றான்
எருமைகள் ஓட்டிச் சென்ற
சிறுவனின் தலையில் வீழ்ந்தான்.

நாம் .....

இத்துடன் நம்மை நாமே
ஏமாற்றிக் கொள்ளும்
பழைய கதை முற்றும்.
நாம் புத்திசாலிகள்
பேப்பரில் விதை விதைத்து
ஏரோட்டும் புத்திசாலிகள்
புரட்சிக்காய்
காத்திருந்து கொட்டாவி விடும்
புத்திசாலி நடுத்தரங்கள்
வீரமாய் மார்தூக்கி
முதுகைச் சொறியும்
புத்திசாலிப் பன்றிகள்

முதலில் ஒழிப்போம்

நம் புத்திசாலித்தனம்

நிர்வாணமாய் நிற்போம்

நீரலைகள் கரைகளிலே.

எழுதுங்கள்.....

எழுதுங்கள் எப்படி எழுத வேண்டும் என்று

நான் கூறவில்லை

உங்கள் வரிகளில்

எந்த விபரீதமும் நிகழ்வதில்லை

வெற்று வெளிகளில்

உலவும் மோனப்புத்தர்கள்

உலகம் எக்கேடாவது போகட்டும்

காலத்தின் இழுவையில் ரீங்கரிக்கிறேன்

எனப் பார்வையின் விளிம்பில் இருக்கிறார்கள்

உலகப் பாறாங்கல்லில் நசுங்கியவன் தொலைதூர் முனகலின்

எதிரொலிகூடக் கேட்கவில்லை

வார்த்தைகளின் சப்தங்கள்

அதற்குள்ளேயே மடிந்து விடுகின்றன

எழுதுங்கள்

பேனாமுனையின் உரசலாவது கேட்கட்டும் !